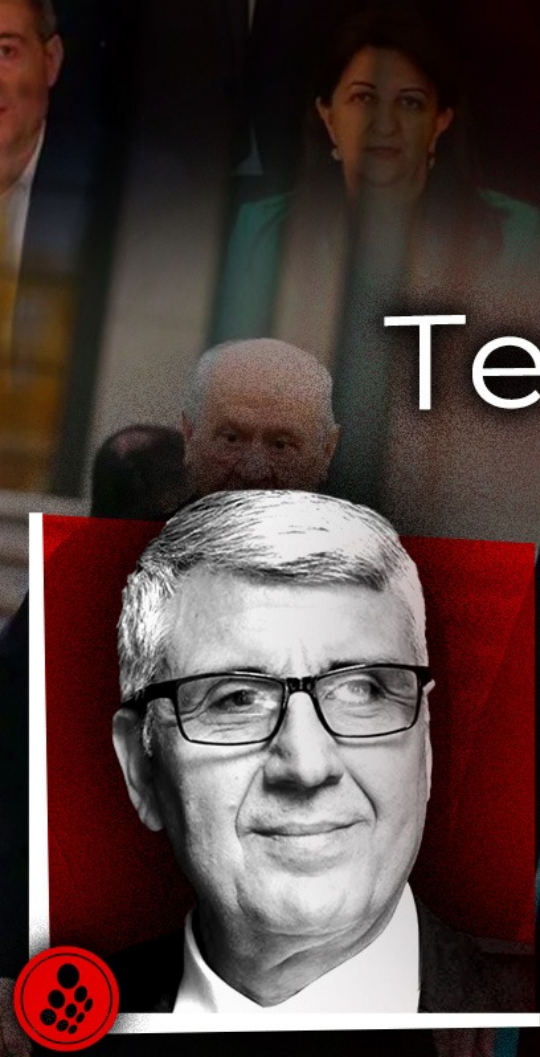

Yeniden Sevr: Terörsüz Türkiye

Hakan
Paksoy

Yeniden Sevr: "Terörsüz Türkiye"

Hakan Paksoy

(Bir önceki yazımın başlığı, *Cumhuriyet'in tarihiyle hesaplama: Terörsüz Türkiye* idi. Bu yazımda da bu paradigma (!) denen şeyin, devletimize ve millî varlığımıza etkilerine bakmaya devam edeceğim.)

Dem Parti Genel Başkanı Tuncay Bakırhan, Şeyh Sait için iade-i itibar isterken, "Yüz yıl sonra bugün, geçmişin acılarından ders çıkarma zamanıdır." demişti. Arada bir doğru söylüyor elbette. Bakalım, geçmiş bize neler söyleyecek?

Üretilmiş tarih

Geçmiş araştırılmaması isteyenlerden birisi de Dem Parti Milletvekili Meral Danış Beştaş. Beştaş, 4 Haziran 2025'te X hesabında bir kısa video paylaştı. TBMM Kürsüsünden yaptığı konuşmadan bir kesitti.

Beştaş konuşmasında "21 Anayasası'nı ve 18 maddelik Kürt Reform Tasarısı'nı konuşmak istiyorum, tabii çok özetle. Evet, bu belgenin izi de devlet arşivlerinde meçhule gitmiş olsa da söz uçar, yazı kalır tabii ki. Kürdistan'ın muhtariyetine dair Türkiye Büyük Millet Meclisinde 10 Şubat 1922 tarihinde müzakere edilen bir tasarı var. O oturumda 373 milletvekili bunu kabul ediyor, ret oyu 64." diyordu. (Konuşmanın tamamı için

<https://www.tbmm.gov.tr/milletvekili/UyeGenelKurulKonusmalariDetay?eid=135571>)

Öncelikle TBMM tutanaklarına baktım. O tarihte TBMM ne gizli ne açık hiç toplanmamıştı. 10 Şubat 1922 Cuma gününe denk geliyor. O dönem, hiçbir cuma günü toplantı yapılmamıştı.

İnternette kısa bir araştırma daha yapınca, 19 Eylül 2010 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Soner Yalçın'ın, 23 Ocak 2013 tarihli Radikal Gazetesi'nde Ayşe Hür'ün yazılarını gördüm. İkisi de bu iddianın gerçek olmadığını yazmıştı. Yani yalan mütemediyen tekrar ediliyor. Tabii, ne de olsa amaca ulaşan her yol mübah (!) değil mi? (Özellikle bu isimleri referans verdim. Çünkü Beştaş ve onun gibi düşünenlere yakın isimler. Belki bir parça utanırlar.)

Ama bir gerçek var ki hiç utanmadan ve menzillerine ulaşmak için tarihi değiştirmekten ya da çarpıtmaktan hiç vazgeçmiyorlar. Tıpkı DEM Parti Mardin Milletvekili George Arslan'ın TBMM kürsüsünden, "1915'te 3 Milyon Hristiyan vardı şimdi 15 000 nerede bunlar, Hristiyanlar soykırma uğradı" iftirası gibi.

Tarihî ve siyasî gerçek

1922'de TBMM'nin iki önemli kararı var. 307 ve 308 sayılı kararlar.

307 sayılı kararın başlığı "Osmanlı İmparatorluğunun inkıraz bulup Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti teşekkül ettiğine dair"

Karar'da, "Osmanlı İmparatorluğunun münkariz (yıkılmış, sona ermiş) olduğuna ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti teşekkül ettiğine ve yeni ... Türk Hükümetinin..." ifadeleri var. 30 teşrinievvel 1338 (30 Ekim 1922)

308 sayılı Karar'ın ilk paragrafında "... Osmanlı İmparatorluğunun müessis ve sahibi hakikisi Türk milleti düşmanlarına ... karşı kıyam etmiş ..." der. İkinci paragrafının girişinde de "Türk milleti ... Teşkilâtı Esasiye kanununu ... birinci maddesiyle hâkimiyeti ... bizzat millete ... vermiştir." der ve

devamında üçüncü paragrafta "... o zamandan beri ... eski Osmanlı İmparatorluğu yerine yeni ve millî bir Türkiye devleti ... kaim olmuştur." diye hükmünü vermiştir.

Yani anlaşılacağı üzere 1924 Anayasası ve Lozan öncesinde ve de 1921 Anayasasında aranan özerklik ve çok milletlilik yoktur. Sadece Türk milleti vardır.

1921 öncesinde

1921 öncesinde de önemli hususlar var. Mesela Sevr Antlaşmasında. Yırtıp emperyalistlerin yüzüne çarpılan paçavrada.

Sevr Antlaşması görüşülürken, taslağa, Osmanlı Hükümetinin cevabında, "... yerel özerklik kabulü ilkesini kabule hazır olduğunu bildirir. Ancak, 62. maddede (Sevr Antlaşması taslağının) gösterilen sınır gerçek irkî duruma uymamaktadır. Elâzığ (Mamüretülaziz) ve Diyarbakır (Diyarbakir) illeriyle Siverek sancağının batı ve güney kesimleri Türk'tür." denmektedir. Emperyalistler dinlemez tabi.

Atıfta buldukları 62'nci madde, sınırlar için, "Fırat'ın doğusunda, ileride saptanacak Ermenistan'ın güney sınırının güneyinde..." der. Bundan anlaşılacağı üzere emperyalistler için Kürtler çok önemli değildir. Asıl maksadın Türklerin sınırlandırılması mümkün olduğu takdirde yok edilmesi olduğu açıkça görülmektedir. İnsanlığın en büyük gerçeklerinden biri de ihanet edenlerin hiçbir zaman hüsnükabul görmeyeceğidir. Onlar hep kullanılacak olan / kullanılan olarak kalacaklardır.

Emperyalizmin yüzünü gösteren bir gerçek daha.

Avrupa Birliği'yle yapılan görüşmelerde Türkiye'den istenen bir husus Sevr'in 170'inci maddesinin aynısı. Jandarma Teşkilatının kır polisine dönüştürülme tartışmalarını hatırlayan vardır mutlaka. Hatırlamayan da internete yazınca hemen görecektir. Anlayacağınız emperyalizm manda ya da işgal emellerinden hiç vazgeçmiyor. Sadece ortak değiştiriyor. Yeni ortakları da bunu akıllarından hiç çıkarmamalılar.

(Kaynak: Osmanlı İmparatorluğu'nun Çöküş Belgeleri, Sevr Antlaşması, Seha Meray - Osman Olcay, Türkiye İş Bankası Yayınları)

Biraz daha öncesinde yazılan tarih

Tarık Zafer Tunaya, Türkiye'de Siyasal Partiler kitabının 3. Cildinde, "Geleceği planlamadan, Fransa'dan ödünç alınan onun bile unuttuğu çağdaşlığı yitirmiş bir ideoloji ile kurulu düzeni yıkmak..." cümlesini kuruyor. Gelin bunu biraz değiştirip yeniden okuyalım. "Geleceği planlamadan, İngiltere'nin planladığı ve hakikatlere aykırı bir ideoloji ile kurulu düzeni yıkmak..." İşte bu ideolojinin adı İhvancılık ya da daha geniş adıyla siyasal İslamcılık.

Abdülaziz döneminde ilan edilen moratoryumun (borçları ödeyememe, iflas) etkileri 1908'de de devam etmektedir. Devlet borç altında ezilmekte, dış borçların faizinin ödenebilmesi için dış borç alınmaktadır. Bu şartlarda meşrutiyet devreye girer.

Sadrazam Hüseyin Hilmi Paşa döneminde ithal edilen ispirotodan içki yapılması yasaklanır. Zaten sanayide kullanılacak diye ithal edilmektedir. Kötü ve kalitesiz ispirotodan yapılan rakılar çok tehlikelidir. Kanun çıkar ama uygulanamaz. 1861 Ticaret antlaşmaları yüzünden Takvim-i Vekayi'de (resmî gazete) yayımlanmış kanun uygulanamamıştır.

O günlerde de devleti birtakım güçler idare etmektedir(!) İbrahim Hakkı Paşa Hükümetinin programı Mebusanda okunurken bir vekil, "Ben demek istiyorum ki meşrutiyetimize hafi (gizli) kuvvetler hükmediyor." O zamanki adı devlet aklı (!) değil, gizli kuvvetlermiş anlaşılan.

“Mebuslar, firkalaşmadan (bölünmelerden) yakınmaktadırlar. Memlekete hizmet için firkacı çatışmalar kalkmalıdır.” (Alıntılar ve kaynak Tarık Zafer Tunaya, Age)

En büyük gerçek

Altı asırlık Türk Cihan Devleti (Osmanlı) yıkılırken, Türk milleti ayakta kalmıştır. 20’nci yüzyıldaki iki büyük savaş sonrasında teslim olmayan tek millettir. Avusturya - Macaristan ile Japon imparatorlukları ve Almanya kayıtsız şartsız teslim olmuştur. İkinci Dünya Savaşı sonrasında Japon anayasasını General MacArthur yazdırmış, Almanya Temel Kanunu’nu işgalci müttefikler onaylamıştır (Wikipedia).

Türk milletinin istiklâl mücadelesi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşu bütün insanlığa örnektir. Böyle bir milletin eşit haklara ve birey olarak egemenliğine sahip bir üyesi olmak da ancak şereftir. Kaldı ki ruhen de, kalben de, toplum olarak yaşarken de kaderde ve tasada birlik oluşmuşken bunu ortadan kaldırmaya çalışmak geleceği kaybetmek demektir. Devleti bölmek, 1922’de yırtılıp atılan Sevr’i yeniden uygulamaya sokmak demektir. “Terörsüz Türkiye”, millî birliğimizi tehlikeye atmak demektir.

Yanıştan dönmek erdemlilikdir. Aksi takdirde Türk milleti egemenliğine sahip çıkacaktır.